

Ladislav Kubíček

Mohu si dovolit stagnovat?

Čím víc se blížíme ke světlu, tím víc stínů se objevuje. Vidíme každé smítko, každou chybičku, ale vidíme i nové hodnoty, které nám dříve unikaly. Čím je svět nakaženější, tím my musíme být zdravější, abychom vyrovnávali propast, která se prohlubuje. Jsme povinni růst a vyrovnávat. Proto nás Režisér povolal do této doby a na toto místo. Zaznamenal jsem na sobě za poslední rok nějaký pokrok? Jak vypadá moje víra? O co se opírá? Je pro mé jednání rozhodující výhradně Boží vůle? Nejsem poplatný tradici, manželovi, lidem kolem mě? Neprosazuji své názory na úkor druhých? Dá se o mně říct, že jsem už opravdový služebník Boží? Služebník radostný a svobodný, kterého už nevážou žádná pouta otroctví? Váže-li mě něco - co to je? Máme už své zkušenosti z předcházejících let. Něco jsme už objevili, náš život je hodnotnější než dřív. Co ode mě Bůh čeká dál? Že budu stagnovat? To jistě ne.

Život jako zrání a přetváření

„Proces našeho stvoření není dosud ukončen,“ říká sv. Jan od Kříže. Bůh nás stvořil ke svému obrazu, ale ten ještě není hotový. Bůh na nás dál pracuje, školí nás, tlačí ke zdi. Má s námi trápení, když pošle kříž a my hned prosíme, aby ho odstranil. On zatím ty překážky schválně vymyslel, abychom na nich mohli vytrpět svou kvalitou. Životem nemůžeme projít lacino. Svátý Jan od kříže spatřuje pravý duchovní život křesťana ve vytrvalé snaze podobat se co nejvíce Bohu. Tvrdí, že Hospodin po nás chce, abychom se „přetvořili v Boha, abychom se Bohem v Boha nechali proměnit“. Bez našeho souhlasu to ale Bůh udělat nemůže, třebaže k tomu používá celou Trojici a celé nebe. Kristus nám to vysvětluje a přibližuje, Duch svátý dává sílu, andělé asistují, naši patroni se za nás přimlouvají. Jeto fuška. Bůh nám dává scénář a k němu i hřivny a prosí, abychom podle něj žili. Co má s námi dělat, když mu na to kašlem? Má to vzdát? Tak se snažme. (z knihy *Na minutu s L. Kubíčkem – Zapalují?*)

Richard Rohr

Náš příslib nebe

Jaké slovo naděje může církev světu nabídnout? Svět je našimi idejemi a teologiemi unaven. Je unaven našimi línými bohoslužbami. Už nebude věřit ideám, ale uvěří lásce. Uvěří životu, který je dáván i přijímán.

Bojíme se sáhnout si na Tělo Boha, dokonce i dotknout se těla jeden druhého a pochopit, k čemu nás Bůh volá. Apoštol

Tomáš symbolizuje naše pokušení „hlavové“ (racionální) víry, a tak jej Ježíš vybízí, aby se dotkl jeho ran (viz J 20,27). Bůh nás nepovolává do naší hlavy. Nicméně my jsme ve své hlavě žili tak dlouho, že svět nás už neposlouchá. Tvoje slova nepotřebuju – říká nám svět. Nepotřebuju ani tvoje kázání. Chci život. Chci více života!

Které slovo naděje můžeme nabídnout milionům dělníků na celém světě, kteří nevidí žádný smysl svého života? Jaké máme slovo naděje pro ženy, které rodí děti a den co den se ptají, jaký je smysl takového života? Většina lidí na světě si neklade otázku, zda na druhé straně smrti je život. Otázka spíše zní: „Je život na této přivrácené straně smrti?“ Dokud my, křesťané, nepředložíme důkaz, že na této straně smrti je život, nebude svět mít zapotřebí věřit našim dogmatům a obřím kostelům. Nepotřebuje naše slova o pekle. Potřebuje náš příslib nebe.

(meditace pro 33. neděli v mezidobí)

Akce Zachraňme lovosické varhany

zůstává pro naši farnost stále aktuální.

Díky trvající ochotě k pomoci od pana Pavla Hrubeše pokračují aktivity na opravě varhan v našem kostele.

Naplánované benefiční koncerty je nutno odložit na dobu kdy bude možné je realizovat.

Děkujeme všem, kdo opravu podpořili finančně i všem, kteří se zapojili do přípravy a realizace této akce. Podrobnější informace a způsob jak přispět najdete na internetových stránkách naší farnosti: <https://farnostlovosice.cz/>.

Liturgie v rodině

<https://www.youtube.com/watch?v=nXjfwGSluRU>

<https://www.cirkev.cz/cs/aktuality/200315liturgie-v-rodine>

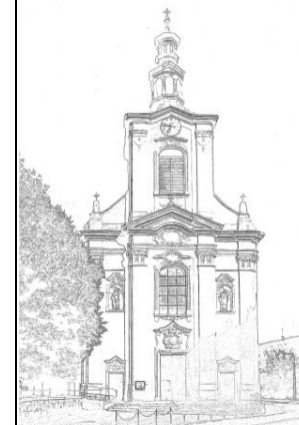
<https://www.farnostkomin.cz/aktuality/domaci-bohoslužba-slova/>

<https://www.pastorace.cz/clanky/manual-pro-domaci-nedelni-bohoslužbu>

Naši biskupové v souvislosti s teroristickými a vandalskými útoky na kostely doporučují věřícím, aby věnovali **zvýšenou pozornost odloženým zavazadlům, balíkům a větším předmětům** i chování neznámých osob ve svém okolí. V případě podezření se nemáme ostýchat upozornit Policii ČR na tel. č. 158.

Václav č. 38 (2020)

15. 11. 2020

Týdeník

římskokatolické farnosti sv. Václava v Lovosicích Zahradní 32/2 410 02 Lovosice web: farnostlovosice.cz

33. neděle v mezidobí

BOHOSLUŽBY BĚHEM TÝDNE

LOVOSICE

Kostel sv. Václava

Ne 9:30
Út 17:30
St, Čt 8:00
Pá 16:30

Modlitební skupina

Út 16:30

SULEJOVICE

Kostel Nejsvětější Trojice

3. neděle v měsíci, v 8:00

DD Milešov

zámecká kaple

V době karantény nebude.

- Farní kavárna po dobu karantény nebude.
- Náboženství dětí bude ve čtvrtek od 14:30.
- Doporučujeme sledovat přenosy bohoslužeb. Těm, kteří tuto možnost nemají, uděluje otec biskup dispens od účasti na nedělních bohoslužbách.
- Stále je možnost si v sakristii zakoupit kalendáře: závěsný Katolický kalendář (A5) za 49 Kč závěsný Rodinný plánovací kalendář (A3) za 79 Kč

Papež František Vytrvalá modlitba

(Lk 11,9-13) o vytrvalosti v modlitbě: „Proste a dostanete; hleďte, a naleznete; tlučte a otevře se vám.“

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Pokračujeme v katechezích o modlitbě. Kdosi mi řekl: „Příliš mluvíte o modlitbě. To není nutné.“ Ano, je to nutné. Pokud se totiž nemodlíme, nebudeme mít sílu dál žít. Modlitba je kyslík života. Modlitbou na sebe stahujeme pozornost Ducha svatého, který nás neustále nese dál. Proto mluvím tolik o modlitbě.

Ježíš dal příklad neustálé modlitby, praktikované s vytrvalostí. Ustavičný dialog s Otcem, mlčky a v sebrání, je oporou celého jeho poslání. Evangelia nám podávají také jeho pobídky učedníkům, aby se modlili naléhavě a neochabovali. Katechismus připomíná tři podobnosti z Lukášova evangelia, jež zdůrazňují tuto charakteristiku Ježíšovy modlitby (srov. KKC, 2613).

Modlitba musí být především houževnatá: jako onen člověk z podobnosti, který neodbytně žádá přítele uprostřed noci o tři chleby pro svého nenadálého hosta. Přítel odpoví záporně, protože je už na lůžku, ale on naléhá a naléhá, dokud jej nedonutí vstát, aby mu dal chléb, o který prosí (srov. Lk 11,5-8). Neúprosně prosí. Bůh je však trpělivější než my, a ten, kdo s vírou a vytrvalostí klepe na bránu jeho srdce, nebude zklamán. Bůh vždycky odpoví, vždycky. Náš Otec dobře ví, co potřebujeme; neodbytnost nemá za cíl jej informovat nebo přesvědčit, nýbrž žít v nás touhu a očekávání.

Druhé podobnosti je o vdově, která se obrací na soudce, aby se jí zastal. Soudce je muž bez skrupulí, ale nakonec se rozhodne vdově vyhovět, dohnán její neodbytností (srov. Lk 18, 1-8). Říká si: „Raději se jí zastanu, aby mne pořádně neobtěžovala.“ Toto podobnosti dává pochopit, že víra není nějaký momentální impuls, nýbrž odvaha dovolávat se Boha, ba „diskutovat“ s Ním a neregistrovat před zlem a nespravedlností.

Třetí podobnosti představuje farizeje a celníka, kteří se jdou modlit do chrámu. První se obrací k Bohu chválou svých zásluh; druhý se necítí hoden ani vstoupit do svatyně. Bůh však nevyslyší modlitbu toho prvního, tedy pyšných, nýbrž modlitbu pokorných (srov. Lk 18,9-14). Není pravé modlitby bez pokorného ducha. A právě pokora nás vede, abychom prosili v modlitbě.

Učení evangelia je jasné. Je třeba se modlit ustavičně, i když se všechno jeví jako marné, zdá se, že Bůh je hluchý a němý a

že jde o ztrátu času. I když je nebe potemnělé, křesťan se nepřestává modlit. Jeho modlitba je souběžná s vírou. A víra může mnohdy v životě vypadat jako iluze a jalová námaha. V našem životě jsou temné chvíle, kdy se víra jeví jako iluze. Praktikovat modlitbu však znamená přijímat také tuto námahu. Někdo řekne: „Otče, já se modlím a necítím nic... mám vyprahlé srdce.“ Musíme pokračovat i v těchto chvílích, kdy nic necítíme. Mnoho svatých a světců zakusilo noc víry i mlčení Boha – kdy klepeme a Bůh neodpovídá – a svatí vytrvali.

V těchto nocích víry není nikdy sám ten, kdo se modlí. Ježíš totiž není pouze svědkem a mistrem modlitby, je víc. On nás zahrnuje do svojí modlitby, abychom se mohli modlit v Něm a skrze Něho. A to je dílo Ducha svatého. Z tohoto důvodu nás evangelium nabádá prosit Otce v Ježíšově jménu. Svatý Jan přináší tato Pánova slova: »za cokoli budete prosit v mém jménu, to všechno udělám, aby Otec byl oslaven v Synovi« (Jan 14,13). Katechismus vysvětluje, že »jistota vyslyšení našich proseb je založena na Ježíšově modlitbě« (KKC, 2614). Ta dává lidské modlitbě křídla, která toužila mít vždycky.

Jak tady nezmínit slova 91. Žalmu, plné důvěry, prýšticí ze srdce, které všechno očekává od Boha: »Ochrání tě svými perutěmi, uchýlíš se pod jeho křídla, štít a pavéza je věrnost jeho. Nemusíš se bát noční hrůzy, šípu létajícího ve dne, moru, který se plíží ve tmě, nákazy, jež pustoší o polednách« (Žl 91,4-6). V Kristu se tato nádherná modlitba naplňuje, v Něm nachází plnost svojí pravdy. Bez Ježíše by našim modlitbám hrozilo, že budou redukovány na lidské snahy, určené nejspíše k nezdaru. On však vzal na Sebe každé zvolání, každý vzdech, každý jástot, každou úpěnlivou prosbu... každou lidskou modlitbu. Nezapomeňme, že se v nás modlí Duch svatý, vede nás k modlitbě a přivádí k Ježíši. Je darem, který nám daroval Otec i Syn na cestu k setkání s Bohem. Když se modlíme, pak se v našem srdci modlí Duch svatý.

Kristus je pro nás vším, také v našem životě modlitby. Svatý Augustin to říká působivým výrazem, který nacházíme také v Katechismu. Ježíš »se za nás modlí jako náš kněz, modlí se v nás jako naše hlava; my se modlíme k němu jako k svému Bohu. Poznávejme tedy naše hlasy v něm i jeho hlas v nás« (KKC, 2616). Proto se křesťan, který se modlí, niče neobává, světuje se Duchu svatému, který nám byl darován, prosí v nás a vzbuzuje modlitbu. Kéž nás Duch svatý, Mistr modlitby vede a učí modlitbě.

Papež František

Možnost získat dušičkové odpustky bude kvůli pandemii prodloužena

Z důvodu pandemie Covid-19 je možnost získat plnomocné odpustky pro zemřelé prodloužena na celý měsíc listopad. Úkony a podmínky jejich získání budou přizpůsobené tak, aby se zajistila bezpečnost věřících. Z pověření Svatého otce to umožnila formou dekretu Apoštolská penitenciárie, která tak vyšla vstříc žádostem biskupů z mnoha zemí světa postižených koronavirem.

Apoštolská penitenciárie s osobním pověřením papeže Františka stanovila, že je letos možné získat plnomocné odpustky po celý měsíc listopad. Tato možnost plnomocných odpustků, která obvykle platí pouze od 1. do 8. listopadu, byla nyní prodloužena na celý měsíc z důvodu pandemie Covid-19. V České republice je tato možnost i týden před 1. listopadem, tj. letos již od 25.10 2020.

V dekretu s podpisy hlavního penitenciáře kardinála Maura Piacenzy a regenta Mons. Krzysztofa Nykiela stojí, že je letos možné získat plnomocné odpustky kterýkoliv den v měsíci listopadu. **Podmínkou je návštěva kostela nebo kapličky a modlitby Otčenáš a Věřím v Boha a dalších obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce a vyloučení veškeré náklonnosti k jakémukoliv hříchu, a to i všednímu).**

Kromě toho **senioři, nemocní a všichni, kteří z vážných důvodů nemohou opustit své bydliště kvůli omezením spojenými s pandemií, mohou získat odpustky na dálku. Stačí, pokud se v modlitbě spojí se společenstvím církve, zřeknou se jakéhokoliv hříchu a s úmyslem splnit, jakmile to bude možné, i další podmínky (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) a před obrazem Pána Ježíše nebo Panny Marie se pomodlí za zesnulé.** Mohou to být např. ranní chvály nebo nešpory z breviáře za zesnulé, růženec, Korunka k Božímu milosrdenství nebo jiné modlitby za zemřelé, které se věřící obvykle modlí, četba úryvku z Evangelia, který je součástí liturgie za zesnulé, nebo vykonání skutku milosrdenství, obětování Bohu bolesti a útrap vlastního života.

Apoštolská penitenciárie v dekretu zároveň žádá, aby byli kněží k dispozici pro věřící v udělování svátostí smíření a svatého přijímání nemocným. Kardinál Piacenza a Mons. Nykiel připomínají platná nařízení v Nótě týkající se svátosti smíření v době pandemie z 19. března tohoto roku.

Závěrem jsou všichni kněží naléhavě vyzýváni, aby na svátek Vzpomínky za všechny věrné zemřelé sloužily třikrát za den mši.